

*Дегтяренко М. О.,**кандидат філологічних наук,**викладач кафедри англійської мови технічного спрямування № 2**Національного технічного університету України**“Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського”*

АНГЛОМОВНА НОМІНАЦІЯ МУЗЕЇВ УКРАЇНИ У КОНТЕКСТІ ТРАДИЦІЙНОЇ ОНОМАСТИКИ СВІТОВИХ ІНСТИТУЦІЙ СОЦІАЛЬНОЇ ПАМ'ЯТІ

Анотація. Переклад та інтерпретація є проблемою не лише на межі мовознавства і перекладознавства, вона також охоплює усі професійні галузі, яких стосується. У статті досліджуються загальноприйняті методи і прийоми англомовної номінації та перекладу наукової термінології. Розглянуто проблему називання установ соціальної пам'яті та краєзнавчо-туристичної діяльності з огляду на характер експозицій, законодавчий статус установ, історичну політику держав. Назви соціально-культурних інституцій віддзеркалюють найвагоміші світові та локальні тренди через історію, економіку, політику та світобачення. Актуальність мого дослідження зумовлена необхідністю коректної презентації українських історичних установ англійською мовою у світі. Дана розвідка є лінгвістичним контрастивним дослідженням англомовної ономастики у перекладознавстві і є першою спробою висвітлити питання перекладу та передачі назв історичних українських музеїв англійською мовою. Проаналізовано назви національних історичних інституцій світу: Європи, Азії, Африки, Північної Америки Австралії. Серед них виокремлено ті, що присвячені історії сукупності народів та спільнот, які проживали на території сучасної країни так і ті, що присвячені становленню і розвитку панівної нації на сучасній території. Наведено загальносвітові тенденції формулювання та передачі назв інституцій соціальної пам'яті англійською мовою як в країнах, де англійська мова є рідною, так і тих, де вона є державною та/або іноземною. Серед проаналізованих назв українських установ виокремлені історичні музеї зі статусом “національний”, історичні музеї зі статусом “державний” та регіональні історичні музеї. Наведені приклади офіційної, затвердженої установами англомовної назви інституцій соціально-культурної пам'яті. У статті також надано пропозиції щодо органічної англомовної версії назв інституцій соціальної пам'яті та краєзнавчо-туристичної діяльності України.

Ключові слова: музей, музеї України, історичний музей, англомовна номінація, англомовний переклад.

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок з важливими науковими чи практичними завданнями. Переклад та інтерпретація наукової термінології є проблемою на межі мовознавства і перекладознавства. Незважаючи на те, що наукова лексика вважається більш сталою, ніж розмовна, і не піддається швидким змінам, професіоналізми та звороти, що використовуються у науковому дискурсі часто важко перекласти дослівно або максимально точно. Це відбувається через відсутність відповідних однакових понять у двох робочих мовах або у зв'язку з тим, що, наприклад, дискурсивні норми

мов відрізняються за стилем. Виникає питання адекватного перекладу, найбільш точної інтерпретації понять, думок. Зрештою переклад користується попитом серед спеціалістів різних сфер, де взаємодія між науковцями є ключовою для найточнішої передачі тексту іншою мовою.

Аналіз останніх досліджень і публікацій з даної теми, виділення невирішених раніше частин загальної проблеми, котрим присвячується означена стаття. За останні роки було проведено декілька досліджень, що стосуються перекладу як загальної так і спеціальної термінології українською або іноземними мовами: Абабілова Н. М., Білокамінська В. Л., Сухачова Н. С., Герасімова О. М., Строченко Л. В., Хаботнякова П. С., Агібалова Т. М., Мірошниченко В. М., Плотнікова Н. В. і ін. Дослідники розглядають способи відтворення сучасних англійських термінів науково-технічної лексики українською мовою [1], укладають словники із менеджменту й економіки праці [2], вивчають прикордонний дискурс та способи перекладу відповідної термінології [3]. Будь-який переклад здійснюється за допомогою фонетичних, лексичних, лексико-семантичних, лексико-граматичних або лексико-граматичних трансформацій [4, с. 6]. Вчені також виділяють такі способи перекладу термінології: дослівний переклад, транскрибування, транслітерація, калькування, описовий переклад, переклад за допомогою використання різних прийменників тощо [5, с. 88]. Проте, такі методи і прийоми перекладу не застосовувалися у розвідках, присвячених номінації українських інституцій соціальної пам'яті. Крім того, дана стаття є першою спробою висвітлити питання перекладу назв українських музеїв англійською мовою.

Метою даної статті є аналіз світової практики називання історико-культурних інституцій (музеїв) англійською мовою, виокремлення загальних трендів та практик номінації та зіставлення результатів з особливостями номінації музеїв англійською мовою в Україні.

Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих наукових результатів. Переклад назв музеїв спирається на вивчення тенденцій номінації інституцій соціальної пам'яті та краєзнавчо-туристичної діяльності. Якщо виходити із визначення музею як “культурно-освітнього та науково-дослідного закладу, що збирає, вивчає, експонує та зберігає пам'ятки матеріальної й духовної культури, природничо-наукові колекції” [6], то назва інституції залежить, у першу чергу, від тематики (профілю), затвердженого обліку музейних предметів, що експонуються, та від статусу (класифі-

кації музеїв) у країні [7, с. 10–13]. У разі якщо музей експонує матеріальні артефакти загальнодержавного призначення, такий музей може мати статус національного, згідно з встановленим законодавством країни.

Різні світові музеї створювалися у різні часи та відповідно віддзеркалювали реалії (економічний розвиток країни, державну політику тощо) своєї епохи у структурі, концепції та назві. Наприклад, Музей Вікторії й Альберта (*Victoria and Albert Museum*), що у Великій Британії, було створено як виставку передового досвіду імперії, що пропагувала сімейні цінності, прогрес та монархізм [8]. Оскільки експозиція не має безпосереднього стосунку до представників аристократії, така номінація є радше самоствердженням аристократичної верхівки, яку знали і поважали або мали знати й шанувати усі. Постійна виставка музею складається на основі великої колекції образотворчого й ужиткового мистецтва великої кількості країн та періодів. Таким чином, у наведеному прикладі музей лише частково ілюструє цінності британського народу, доповнюючи традиційне “культурне ядро”, а не представляє його позачасові абсолютні цінності.

Якщо взяти до прикладу інші історичні музеї Великобританії, ми не знайдемо у назвах слова “національний” у значенні “присвячений одному народові”. Приміром, Британський музей (*The British Museum*), що є провідним музеєм країни, містить зібрання творів мистецтва та культурних надбань різних народів світу за 4–5 тисячоліть, більшість з яких не проживали на території британських островів і не мають ніякого відношення до країни [9]. Прикметник *British* (британський) вжито на позначення британського народу як власника, а не об’єкта експозиції. Отже, тут музей є радше державною колекцією світових артефактів, ніж представленням національних культурних цінностей місцевої спільноти.

Національний музей американської історії (*Smithsonian National Museum of American History*) експонує надбання США в різних сферах від часів європейських контактів з континентом по сьогодні [10]. У цьому випадку прикметник *American* (американський) вжито на позначення об’єкта історичної спадщини, яку розкриває експозиція. Незважаючи на багатозаровість американського суспільства в часи становлення інституції, сьогодні атрибут “американський” усоблює цінності, притаманні усім громадянам країни, котрі сприймаються як один народ.

У країнах Центральної та Східної Європи ситуації інакша. Якщо взяти до розгляду назви історичних музеїв українських сусідів: Білорусі, Польщі, Росії, можна простежити схожу тенденцію у номінаціях подібних установ. Приміром, нещодавно створений (у 2006 р.) Музей історії Польщі (*The Polish History Museum*) висвітлює польську історію за останню тисячу років і має на меті відтворення головних віх історії польської держави і нації [11]. Тут означення “польський” в англійському перекладі має більш ідеологічний характер. Виходячи зі стандартного польського національного історичного нарративу, такий термін (як і експозиція) охоплює період від початків польської державної традиції, від князівств Пястів, до Польщі сьогодні.

Натомість російський Державний історичний музей (*The State Historical Museum*) не має у назві етнонаціонального складника. Ця установа експонує артефакти за період від перших людей на теренах Російської Федерації до сучасності; починаючи із середньовіччя, концентрується на історії власне

Московії / Росії до початку ХХ ст. Як зазначено на офіційній сторінці музею, він “споруджений на славу вікового життя російського народу, розділив з країною героїчні і трагічні, радісні і сумні моменти її історії” та “зібрання музею є найважливішим джерелом вивчення історії і культури Росії” [12]. Ця інституція, хоч і не містить у назві “національного” прикметника, позиціонує свою колекцію як спадщину російського народу, що віддзеркалює його цінності.

Національний історичний музей Республіки Білорусь (*The National Historical Museum of the Republic of Belarus*) покликаний розкрити історію країни за період від перших людей на її теренах до сучасності. Ідея музею полягає у тому, що історія усіх народів, що перебували на території сучасної держави ототожнюється з історією Білорусі. На офіційній вебсторінці інституції зазначено, що тут представлені “предмети і колекції художнього, історико-археологічного і етнографічного характеру, що мають загальнореспубліканське значення”. Тобто історія держави прирівнюється до “історії території”, усіх етнічних та культурних груп, що було чітко відображено у попередній назві “Національний музей історії і культури Білорусі” (*the National Museum of History and Culture of Belarus*) [13].

Наведемо декілька прикладів офіційно затверджених самими установами назв історичних музеїв України англійською мовою:

- 1) історичні музеї зі статусом “національний”:
 - The National Museum of the History of Ukraine (Національний музей історії України) <https://nmiu.org/>;
 - The National Museum of the History of Ukraine in the Second World War Memorial Complex (Національний музей історії України у Другій світовій війні. Меморіальний комплекс) https://www.warmuseum.kiev.ua/index_eng.php;
 - Dnipropetrovsk National Historical Museum named after D. I. Yavornitskiy (Дніпропетровський національний історичний музей ім. Д. І. Яворницького) <http://www.museum.dp.ua/>;
 - The National Museum of Natural History at the National Academy of Sciences of Ukraine (Національний науково-природничий музей НАН України) <https://museumkiev.org/indexeng.html>;
 - The National Military History Museum of Ukraine (Національний військово-історичний музей України) <http://www.nvimu.com.ua/>;
 - The National Museum of Literature of Ukraine (Національний музей літератури України) <http://museumlit.org.ua/language/en/>;
 - The National Museum of Folk Architecture and Life of Ukraine / Museum of Folk Architecture and Folkways of Ukraine (Національний музей народної архітектури та побуту України) <https://www.pyrohiv.com/>;
 - The National Museum of Medicine of Ukraine (Національний музей медицини України) <http://nmmu.org/>;
 - M. F. Sumtsov Kharkiv Historical Museum (Харківський історичний музей ім. М. Ф. Сумцова) <http://museum.kh.ua/eng.html>;
 - The National Museum “Chernobyl” (Національний музей “Чорнобиль”) <http://chornobylmuseum.kiev.ua/en/mainpage/>;
 - Taras Shevchenko National Museum (Національний музей Тараса Шевченка) <https://museumshevchenko.org.ua/en/>;
 - The National Historical Memorial Preserve Babyn Yar (Національного історико-меморіального заповідника “Бабин Яр”) <http://babynyar.gov.ua/en/>.

2) історичні музеї зі статусом “державний”:

– State Historical and Architectural Reserve “Ancient Kyiv” (Державний історико-архітектурний заповідник “Стародавній Київ”) <http://ok.knmc.org.ua/uk/about-us>;

– Boryspil State Historical Museum (Бориспільський державний історичний музей) <http://boryspilmuseum.info/>;

– Кам’янець-Подільський державний історичний музей-заповідник.

3) регіональні історичні музеї:

– The Kyiv History Museum / Museum of Kyiv History (Музей історії міста Києва) <http://www.kyivhistorymuseum.org/en/>;

– Slavuta Historical Museum (Славутський історичний музей) <https://slavuta-museum.jimdofree.com/>;

– Lviv Historical Museum (Львівський історичний музей) <http://lhm.lviv.ua/home.html>;

– Yahotyn Historical Museum (Яготинський історичний музей) <https://yagotin-museum.at.ua/>;

– Музей історії Михайлівського Золотоверхого монастиря <http://www.archangel.kiev.ua/monastery/muzej.html>.

4) інші історичні музеї:

– The Museum of Ukrainian Diaspora (Музей української діаспори) <http://www.kyivhistorymuseum.org/en/museum-affiliates/museum-of-the-diaspora>;

– Making of the Ukrainian Nation Museum (Музей “Становлення української нації”) <https://www.museumsun.org/>;

– Музей історії урядів України <https://www.kmu.gov.ua/en>;

– The Museum of Theater, Music and Cinema of Ukraine (Музей театрального, музичного та кіномистецтва України) <https://www.tmf-museum.com/>;

– Музей книги і друкарства України <https://www.mkdu.com.ua/>.

Наведемо деякі інші приклади англійських назв музеїв у європейських та інших країнах, де англійська не є державною мовою:

– The Egyptian Museum (The Museum of Egyptian Antiquities / The Museum of Cairo) <https://www.egyptianmuseumcairo.com/egyptian-museum-cairo/>;

– The National History Museum of Latvia <http://lnvm.lv/en/>;

– The Germanisches Nationalmuseum <https://www.gnm.de/en/>;

– The Swedish History Museum <https://historiska.se/home/>;

– The National Museum of Romanian History <https://www.mnir.ro/>;

– The National Museum of Denmark <https://en.natmus.dk/>;

– The National Museum of Anthropology (Мексика) <https://www.mna.inah.gob.mx/>;

– The National Museum of Japanese History <https://www.rekihaku.ac.jp/english/>;

– Tokyo National Museum <https://www.tnm.jp/>;

– The National Museum of Taiwan History <https://www.nmth.gov.tw/en/>;

– The Museum of the History of France (Versailles) <https://www.versailles-tourisme.com/>;

– The Historical Museum of Bosnia and Herzegovina <http://museu.ms/museum/details/278>;

– Sekin Mansion: National Museum of Contemporary History of Slovenia <https://www.muzej-nz.si/en/>.

Порівняймо ці назви із низкою найменувань музейних установ в країнах з англійською мовою як державною / офіційною:

– The Canadian Museum of History <https://www.historymuseum.ca/>;

– The North Carolina Museum of History <https://www.ncmuseumofhistory.org/>;

– (Smithsonian) National Museum of American History <https://americanhistory.si.edu/>;

– The National Museum of African American History and Culture <https://nmaahc.si.edu/>;

– Weitzman National Museum of American Jewish History <https://nmajh.org/>;

– The National Museum of Australia <https://www.nma.gov.au/>.

Як можна зрозуміти із порівнянь, первинна номінація, як і згодом переклад назв історичних музеїв англійською мовою, мають свої закономірності у світовій практиці. Національні історичні музеї (або подібні інституції) різних країн світу можна класифікувати таким чином за нарративною моделлю їхніх постійних експозицій:

1. Музеї, присвячені історії сукупності народів та спільнот, які проживали на території певної сучасної країни (наприклад, The National Museum of Anthropology).

2. Музеї, присвячені становленню і розвитку конкретної (зокрема, “титульної”) етнонаціональної традиції (зокрема, етногенезу та державотворенню). Як правило, експозиція таких музеїв відтворює панівний національний нарратив і є втіленням історичної політики держави або групи населення (наприклад, The Swedish History Museum).

У першому випадку історія людей і країни розглядається як така, що складається з історій окремих людських спільнот і держав, які коли-небудь існували на сучасній території. Простіше кажучи, це історія території. У такому варіанті окремі історії не “присвоюються” країні, де розташовано музей, і не підпорядковуються історії “титульної” нації, а виступають на рівних. У другому випадку постійна експозиція присвячена простеженню історію одного народу / нації і охоплює значно коротший (порівняно з першим варіантом) проміжок часу [14]. Також існують і численні “змішані” чи “перехідні” форми, де поєднуються риси обох окреслених вище. Від цієї перспективи залежать назви історичних музеїв різних країн та їхній переклад.

Оглянемо під таким кутом зору, наприклад, назву “Національний музей історії України”, провідного державного музею, що зараз офіційно звучить англійською як *The National Museum of the History of Ukraine*. Назва установи впродовж більше ніж століття змінювалася тринадцять разів, що було зумовлено як внутрішніми (науково-організаційними), так і зовнішніми (політичними) чинниками. Розділи постійної експозиції музею представлені такими заголовками: Давня історія; Пізнь середньовіччя і ранній модерн; Україна у ХХ ст. та Доба незалежності.

З опису першого періоду, що охоплює близько мільйона років, спільноти, які проживали на території України описані як “тогочасні народи, які з’являлися та зникали на території України”. Усі представлені в цьому розділі артефакти присвячені історії окремих народів, спільнот, які проживали на українській території. Починаючи з 1 тис. н. е. “на землях сучасної України з’явилися археологічні культури, які стали підґрунтям для формування слов’янських племен” [15]. З цього моменту історія приймає більш національний характер і концентрується

¹ Див. інші назви світових історичних музеїв: Historical Museum // Wikipedia [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://en.wikipedia.org/wiki/Historical_Museum (дата звернення: 01.12.2020). – Назва з екрана.

на етнічній та державній історії одного (українського) народу, ілюструючи різні фази його розвитку.

Як видається, експозиція НМІУ і офіційна назва музею відповідають радше “змішаний” формі, де при висвітленні одних періодів (здебільшого давнини) переважає історія України як території, а інших (найбільшою мірою – модерної доби) – історія українців. Ідеї історії України як території більше відповідало б англійське формулювання “history of Ukraine”, тоді як “вузькій” власне українській історії – “Ukrainian history”. Водночас поєднання двох історичних перспектив дещо ускладнює прийняття першого або другого формулювання і спонукає до пошуку інших моделей англійського найменування музею. Зважаючи на чітко окреслений Конституцією України курс на євроінтеграцію та декларовані незворотні зміни радянських традицій у сфері культури, збереження калькованої назви музейної інституції національного рівня, подібні якій фігурують виключно на пост-радянському просторі, видається лінгвістично та геополітично невиправданим. Природніший більш органічний переклад мусить враховувати як сучасні мовні тенденції англофонного світу, так і ідейний зміст установи та формат експозиції [16]. не слід дивуватися, що при цьому можуть бути пропущені деякі слова української назви (як-то “історичний” або “України”), оскільки не йдеться про буквальный (калькований) переклад. З огляду на світові традиції найменування аналогічних інституцій можна було б запропонувати такі варіанти перекладу офіційної назви НМІУ англійською мовою: The National Historical Museum of Ukraine; The National Museum of Ukraine; The National Museum of History або The Historical Museum of Ukraine.

Висновки з дослідження і перспективи подальших пошуків у даному науковому напрямку. Різноманітність форм назв українських історичних музеїв англійською мовою лише частково пов’язана зі специфікою закладів. Наведено декілька прикладів: *The National Museum of the History of Ukraine in the Second World War*, *The Museum of Folk Architecture and Folkways of Ukraine*, *The Ukrainian National Chernobyl Museum*. Іншою причиною варіативності є суто лінгвістичні принципи (не завжди коректні), з яких виходили при офіційному перекладі. З лінгвістичної точки зору і зважаючи на сучасні тренди мови, можна виокремити такі світові тенденції формулювання музейних назв англійською:

1. Означений артикль *the* вживається разом із назвами музеїв, галерей та етнічних груп (*The National Museum of Anthropology*, *The British Museum*). Артикль зазвичай не вживається на початку, якщо назва установи починається з імені засновника (*Victoria and Albert Museum*, *Smithsonian National Museum of American History*). Часто у заголовках артикль не вживається з метою актуалізації назви у змісті статті, вебсторінки. Така тенденція стає все частішою [17].

2. Всі слова у назві музею, що є самостійними частинами мови, передаються великими літерами. І якщо за правилами, з великої літери може починатися як перше слово в назві, так і всі слова, що входять у назву, то на практиці з великої букви пишуться усі слова, крім сполучників, прийменників, часток, інколи артикль. Наприклад, *The National Museum of Australia*, *Cekin Mansion: National Museum of Contemporary History* [18].

3. Багато світових музеїв мають подвійну/множинну номінацію, що спричинено усталеною традицією називання музею

у країні або закордоном. Приміром, кайрський історичний музей з офіційною назвою *The Museum of Egyptian Antiquities* частіше називають *the Egyptian Museum* або *Museum of Cairo*. Також часто скорочують назви інституцій, наприклад, *The North Carolina Museum of History* у регіоні може просто мати назву *Museum of History* або *NC Museum* [19].

4. Послідовні звороти *of... of...* найчастіше зустрічаються у країнах з радянським минулим, є буквальный перекладом, “калькою” з російської мови. Наприклад, *The National Museum of the History of Ukraine* (Україна), *The National Museum of the History of Azerbaijan* (Азербайджан). Такий вибір перекладу є ознакою приналежності до пост-радянського дискурсу. Такі складні формулювання не характерні для носіїв англійської мови. Прикладом того можуть слугувати численні назви історичних музеїв Європи, Сполучених Штатів та інших розвинених країн. Багато офіційних установ у державах, що належали до колишнього соціалістичного табору, вже змінили назви музеїв на більш “органічні” з точки зору англійської мови. До прикладу, *The Historical Museum of Bosnia and Herzegovina* (Боснія та Герцеговина), *The National Museum of Romanian History* (Румунія) тощо.

5. Музеї, що названі у відповідності до традицій англійської мови та світових тенденцій, якщо присвячені народу або названі на честь науковця, починаються із означуваного, наприклад, прикметника *Canadian* на позначення народу, *Smithsonian* на позначення прізвища дослідника тощо.

6. Також варто зазначити, що багато історичних музеїв не мають у назві атрибуцію “історичний”. Вважається, що організаційно такі музеї були присвячені минулому або розвитку країни, а отже по суті експозиції присвячені історії – і немає потреби акцентувати на цьому увагу (*The National Museum of Australia*, *The German National Museum*).

Перспектива подальших досліджень полягає у з’ясуванні лінгвістичних стратегій і тактик творення назв історичних музеїв та особливостей перекладу їх англійською мовою.

Література:

1. Абабілова Н. М., Білокамінська В. Л. Особливості перекладу термінів українською мовою. *Науковий журнал “Молодий вчений”*. Херсон, 2015. Вип. 2 (17). С. 126–128.
2. Сухачова Н. С. Особливості перекладу термінів англійської терміносистеми менеджменту. *Науковий журнал “Молодий вчений”*. Херсон, 2017. Вип. 12 (52). С. 266–270.
3. Герасімова О. М. Особливості перекладу термінів (на прикладі прикордонного дискурсу). *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія “Філологія”*. Одеса, 2016. Вип. 22. С. 180–182.
4. Сітко А. В. Використання результатів контрастивних досліджень у перекладознавстві. *Наукові записки. Серія “Філологічні науки (мовознавство)”*. Кіровоград: РВВ КДПУ ім. В. Винниченка, 2021. Вип. 52. Т. 1. С. 4–7.
5. Агібалова Т. М., Мірошніченко В. М., Плотнікова Н. В. Структурно-семантичний потенціал економічної термінологічної системи англійської мови: особливості перекладу номінативних одиниць *Вісник Національного технічного університету “ХПІ”*. *Актуальні проблеми розвитку українського суспільства*. Харків: Національний технічний університет “Харківський політехнічний інститут”, 2020. Вип. 1. С. 81–89.
6. Музей // Словник української мови. Академічний тлумачний словник [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://sum.in.ua/s/muzej> (дата звернення: 30.03.2022).

7. Рутинський М. Й., Стецюк О. В. Музеєзнавство. – Київ : Знання, 2008. – 428 с.
8. Victoria and Albert Museum [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.british-history.ac.uk/survey-london/vol38/> (дата звернення: 30.03.2022).
9. The British Museum [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.britishmuseum.org> (дата звернення: 30.03.2022).
10. Smithsonian National Museum of American History [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://americanhistory.si.edu/> (дата звернення: 30.03.2022).
11. Muzeum Historii Polski, <https://muzhp.pl/pl/> (дата звернення: 30.03.2022).
12. История музея // Государственный исторический музей [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://shm.ru/kollektsii-i-muzeyny-kompleks/museum_history/istoricheskiy-muzei/history/ (дата звернення: 01.12.2021).
13. Національні гістарычны музеі рэспублікі Беларусь [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://histmuseum.by/en/> (дата звернення: 01.12.2021).
14. Прицак О. Що таке історія України? *Вісник Міжнародної асоціації українців*. Вип. 1. Київ, 1991. – С. 44–54.
15. Експозиції // Національний музей історії України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://nmiu.org/exposition> (дата звернення: 30.03.2022).
16. What's in a name? The reactions to Icom's proposed museum definition show us what is really at stake // Museum Associations [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.museumassociation.org/museums-journal/opinion/2019/09/02092019-whats-in-a-name/#> (дата звернення: 30.03.2022).
17. Web Content Writing. Faculty and Staff Training. West Chester University [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.wcupa.edu/infoservices/training/documents/courses/Specials/WebContentWriting_Handout.pdf (дата звернення: 30.03.2022).
18. Straus J. Capitalization Rules // The Blue Book of Grammar and Punctuation. 2012 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.ndu.edu.lb/Library/Assets/Files/WritingCenter/GrammarHandouts/1.10.pdf> (дата звернення: 30.03.2022).
19. Historical Museum // Wikipedia [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://en.wikipedia.org/wiki/Historical_Museum (дата звернення: 30.03.2022).

Degtiarenko M. English nomination of the museums of Ukraine in the context of traditional onomastics of the world institutions of social memory

Summary. Translation and interpretation are issues in the margins of linguistics and translation studies. These questions also refer to all related professional fields. The article studies the generally recognized methods and techniques of the English nomination and translation of scientific terminology. The problem of the institutional naming of the organizations of social memory, local lore and tourism takes into account the nature of the expositions, legislative status of the organizations as well as the historical policy of the states. The names of the socio-cultural institutions reflect the most important global and local trends through history, economics, politics and worldview. The relevance of my research is due to the need for the correct English presentation of the Ukrainian historical institutions in the world. This research is a linguistic contrastive study of the English onomastics in translation studies and is the first attempt to shed light on the translation and interpretation of the names of the Ukrainian historical museums in English. The names of the national historical institutions of the world are analyzed, from Europe, Asia, Africa, North America and Australia. Among them there are those dedicated to the history of the peoples and communities that lived and inhabited the modern country's borders, and those dedicated to the formation and development of the ruling nation in current territory. The global trends in the translation and interpretation of the names of the institutions of social memory in English are illustrated both in the countries where English is a native language and those ones where it is either a state and/or foreign language. Among the analyzed names of the Ukrainian institutions, the historical museums with the "national" status, historical museums with the "state" status and regional historical museums are singled out. The examples of the official or institutionally approved English names of the organizations of socio-cultural memory are given. The article also provides suggestions for the organic English nomination options of the names of the institutions of social memory, local history and tourism in Ukraine.

Key words: museum, museums of Ukraine, historical museum, English nomination, translation to English.